

დანიელის წიგნი — ნომერი ექვსი

იოაკიმი

Jeff Pippenger

2023-12-01

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი და იგივე წიგნია, იმავე აზრით, რა აზრითაც ბიბლია არის ერთი წიგნი, რომელიც შედგება ძველი აღთქმისა და ახალი აღთქმისაგან.

„იესოს ცხოვრების, სიკვდილისა და აღდგომის ისტორია, როგორც ღვთის ძისა, ვერ იქნება სრულად დამტკიცებული ძველი აღთქმის მტკიცებულებათა გარეშე. ქრისტე ძველ აღთქმაში ისევე ნათლად არის გამოცხადებული, როგორც ახალში. ერთი მოწმობს მომავალ მაცხოვარზე, ხოლო მეორე — უკვე მოსულ მაცხოვარზე იმგვარად, როგორც ეს წინასწარმეტყველებმა იწინასწარმეტყველეს. გამოსყიდვის გეგმის სათანადოდ შესაფასებლად, ძველი აღთქმის წერილი საფუძვლიანად უნდა იქნეს გაგებული. სწორედ წინასწარმეტყველური წარსულიდან მომდინარე განდიდებული ნათელი წარმოაჩენს ქრისტეს ცხოვრებასა და ახალი აღთქმის სწავლებებს სიცხადითა და მშვენიერებით. იესოს სასწაულები მისი ღვთაებრიობის დასტურია; მაგრამ ყველაზე ძლიერი მტკიცებულებანი იმისა, რომ იგი სამყაროს გამომსყიდველია, ძველი აღთქმის წინასწარმეტყველებებში მოიპოვება, როდესაც ისინი ახალი აღთქმის ისტორიას ედება შედარებად. იესომ იუდეველებს უთხრა: „გამოიკვლიეთ წერილნი; რადგან გგონიათ, რომ მათში გაქვთ საუკუნო სიცოცხლე, და სწორედ ისინი მოწმობენ ჩემზე.“ იმ დროს ძველი აღთქმის გარდა სხვა წერილი არ არსებობდა; ამრიგად, მაცხოვრის ეს ბრძანება ნათელია.“ Spirit of Prophecy, ტომი 3, 211.

ვინ და რა არის ქრისტე — ამის უძლიერესი მტკიცებულება მაშინ ვლინდება, როდესაც ძველი აღთქმის წინასწარმეტყველებები შედარებულია ამ წინასწარმეტყველებათა აღსრულებასთან ახალი აღთქმის ისტორიაში. ასევეა დანიელისა და გამოცხადების წიგნებს შორის ურთიერთობის შემთხვევაშიც.

„გამოცხადებაში ბიბლიის ყველა წიგნი იკრიბება და სრულდება. აქ არის დანიელის წიგნის შემავსებელი. ერთი წინასწარმეტყველებაა; მეორე — გამოცხადება.“ მოციქულთა საქმეები, 585.

სიტყვა „შევსება“ ნიშნავს სრულყოფილებამდე მიყვანას. ძველი აღთქმის წინასწარმეტყველებათა აღსრულება იყო ქრისტეს „ღვთაებრიობის“ „უმძლავრესი“ „მტკიცებულება“. დანიელის წიგნში მოცემული წინასწარმეტყველებათა ღვთაებრიობის უმძლავრესი მტკიცებულებაა იმ წინასწარმეტყველებათა აღსრულება, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების წიგნში. დანიელის წინასწარმეტყველებანი გრძელდება გამოცხადების წიგნში და უკანასკნელ დღეებში სრულყოფილებამდე მიყვანილი, როცა იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება.

„გამოცხადება დალუქული წიგნია, მაგრამ ამავე დროს გახსნილი წიგნიც არის. იგი აღწერს საოცარ მოვლენებს, რომლებიც უნდა მოხდეს ამ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში. ამ წიგნის სწავლებები განსაზღვრულია და არა მისტიკური და გაუგებარი. მასში კვლავ არის წარმოდგენილი იმავე წინასწარმეტყველების ხაზი, რაც დანიელში. ზოგიერთი წინასწარმეტყველება ღმერთმა გაიმეორა, რითაც აჩვენა, რომ მათ მნიშვნელობა უნდა მიენიჭოს. უფალი არ იმეორებს იმას, რასაც დიდი მნიშვნელობა არ აქვს.“ Manuscript Releases, volume 9, 8.

იუდას მეფის იეჰოიაკიმის მეფობის მესამე წელს ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორი იერუსალიმთან მოვიდა და ალყა შემოარტყა მას. დანიელი 1:1.

დანიელის წიგნის პირველი მუხლი, როდესაც იგი სწორად განიხილება, წინასწარმეტყველური ინფორმაციის სიმდიდრეს შეიცავს. ჩვენი განხილვა იეჰოიაკიმით დავიწყით.

იოაკიმე იუდას უკანასკნელი სამი მეფიდან პირველი იყო. ამგვარად, იგი პირველი ანგელოზის უწყებას წარმოადგენს. მისი ძე იეჰოიაქინი, რომელიც იეჰონიას ან ქონიას სახელითაც იყო ცნობილი, მეორე ანგელოზის უწყებას წარმოადგენდა. იეჰოიაქინს მოჰყვა ციდკია, იუდას სამი უკანასკნელი მეფიდან ბოლო. ციდკია მესამე ანგელოზის უწყებას წარმოადგენს. არსებობს რამდენიმე წინასწარმეტყველური მოწმე, რომლებიც ადასტურებენ, რომ იოაკიმე პირველი ანგელოზის უწყების სიმბოლოა.

მნიშვნელოვანია ამ მტკიცებულებათა გაგება, რადგან ეს ცხადყოფს, რომ დანიელის პირველი თავის პირველი მუხლი პირველი ანგელოზის უწყებას მიუთითებს; და ეს ფაქტი საყრდენია, რომელიც პირველ თავს გვაძლევს შესაძლებლობას გავიგოთ, როგორც გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის პირველი ანგელოზის უწყება. დავიწყებთ მეორე ნემსათაგანით.

ხოლო მახვილისაგან გადარჩენილნი მან ბაბილონში წაიყვანა; და იქ იყვნენ მისი და მისი ძეთა მსახურნი სპარსეთის სამეფოს გამეფებამდე; რათა აღსრულებულიყო უფლის სიტყვა იერემიას პირით, ვიდრე ქვეყანას არ მიეღო თავისი შაბათები: რადგან, ვიდრე იგი გაპარტახებული იყო, შაბათს ინახავდა, რათა აღსრულებულიყო სამოცდაათი წელი. 2 ნემსთა 36:20, 21.

ბაბილონში სამოცდაათი წლის ტყვეობა იყო იმისათვის, რომ ქვეყანას ეხილა იმ შაბათთა აღსრულება, რომლებიც არ ყოფილიყო დაცული ლევიანთა წიგნის ოცდამეხუთე თავის შესაბამისად. შაბათთა სამოცდაათი წელი უდრის ოთხას ოთხმოცდაათ წელს, რომლის განმავლობაში ძველმა ისრაელმა უგულვებელიყო ლევიანთა წიგნის ოცდამეხუთე თავის მითითება. ოთხას ოთხმოცდაათი წლის ურჩობა უსწრებდა სამოცდაათი წლის ტყვეობას. ოთხას ოთხმოცდაათი წლის დასასრულს, სამი მეფე ნაბუქოდონოსორის მიერ დამორჩილებული იქნებოდა.

სამოცდაათწლიანი ტყვეობის დასასრულს უფალმა აღადგინა კიროსი, რომელიც იყო პირველი იმ სამ მეფეთაგან, რომელთაც უნდა გამოეცათ ბრძანება, რომ ისრაელს შეეძლო დაბრუნებულიყო და იერუსალიმი აღედგინა. არტაქსერქსე იყო მესამე იმ სამ მეფეთაგან და მან მესამე ბრძანება გამოსცა ძვ. წ. 457 წელს. მესამე ბრძანებამ დასაბამი

მისცა დანიელის მერვე თავისა და მეთოთხმეტე მუხლის ორ ათას სამას წელს. 1798 წელს აღშფოთების პირველი დასასრული დასრულდა, დანიელის წიგნს ბეჭედი მოეხსნა და მოვიდა სამი ანგელოზიდან პირველი. მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს.

იუდას უკანასკნელი სამი მეფე ყველა ნაბუქოდონოსორმა შეახვედრა თავის წინაშე, ხოლო იეჰოიაკიმის ტყვეობით სამოცდაათი წელი დაიწყო. იგი გაგრძელდა ბაბილონის განადგურებამდე, და იმ სარდალმა (კიროსმა), რომელმაც ბაბილონი დაანგრია და რომელიც მალევე ამის შემდეგ მეფე გახდა, გამოსცა სამი განკარგულებიდან პირველი. მესამე განკარგულებამ დაიწყო საღამოებისა და დილათა წინასწარმეტყველება, რომელიც დასრულდა სამი ანგელოზიდან მესამის მოსვლით. ქრისტე ყოველთვის დასასრულს დასაწყისთან აიგივებს.

სამოცდაათი წლის დასაწყისი დადგა ნაბუქოდონოსორის პირველი თავდასხმისას იერუსალიმის წინააღმდეგ. სამოცდაათი წლის დასასრული აღინიშნა ბაბილონის განადგურებით. იერუსალიმის საბოლოო და სრული განადგურება დაემართა იმ სამ მეფეთაგან მესამეს, რომელთაც ყველას ნაბუქოდონოსორმა შეუტია. იერუსალიმის განადგურება თანდათანობითი იყო. ბოლო სამი მეფე წარმოადგენს ერთ წინასწარმეტყველურ სიმბოლოს, იმ აზრით, რომ ყველას ნაბუქოდონოსორმა შეუტია. ისინი განასახიერებდნენ სამ ბრძანებას, რომლებიც ერთ სიმბოლოს წარმოადგენდნენ, ისევე როგორც სამი ანგელოზი ორი ათას სამასი დღის დასასრულს.

„ეზრას მეშვიდე თავში ეს ბრძანებულება გვხვდება. მუხლები 12-26. თავისი ყველაზე სრული სახით იგი გამოიცა არტაქსერქსეს მიერ, სპარსეთის მეფის მიერ, ძვ. წ. 457 წელს. მაგრამ ეზრა 6:14-ში ნათქვამია, რომ უფლის სახლი იერუსალიმში აშენდა „კიროსის, დარიოსისა და არტაქსერქსეს, სპარსეთის მეფის, ბრძანების [„განკარგულების“, ზღვარზე] თანახმად“. ამ სამმა მეფემ, ბრძანებულების დასაბამით, მისი კვლავ დადასტურებითა და დასრულებით, მიიყვანა იგი იმ სრულყოფილებამდე, რომელსაც წინასწარმეტყველება მოითხოვდა, რათა აღენიშნა 2300 წლის დასაწყისი. როდესაც ბრძანების თარიღად მიიღეს ძვ. წ. 457 წელი, ანუ დრო, როდესაც ბრძანებულება დასრულდა, გამოჩნდა, რომ სამოცდაათი შვიდეულის შესახებ წინასწარმეტყველების ყოველი განსაზღვრული ნიშანი აღსრულებული იყო.“ დიდი ბრძოლა, 326.

და უაიტი აღნიშნავს, რომ წინასწარმეტყველების სრულყოფისთვის სამი განკარგულება აუცილებელი იყო. იგი განსაზღვრავს მათ ურთიერთმიმართებას და, ამითვე, ავლენს ებრაული სიტყვის „ჭეშმარიტება“ გრამატიკულ თავისებურებებს. იგი ამბობს, რომ პირველმა განკარგულებამ დასაბამი მისცა, მეორემ კვლავ დაადასტურა, ხოლო მესამემ დაასრულა „წინასწარმეტყველების ყოველი განსაზღვრული ნიშანი სამოცდაათი კვირის შესახებ“. ებრაული სიტყვა „ჭეშმარიტება“ იქმნება ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოების შეერთებით. პირველმა განკარგულებამ დასაბამი მისცა, მეორემ კვლავ დაადასტურა, ხოლო უკანასკნელმა განკარგულებამ წინასწარმეტყველება დაასრულა. ეს სამი განკარგულება შეიცავს ალფასა და ომეგას ხელმოწერას, და ისინი აღსრულდა ბაბილონის ტყვეობის

სამოცწლიანი წინასწარმეტყველების დასასრულს, მიუხედავად იმისა, რომ მესამე განკარგულება სამოცდაათი წლის დასრულებიდან საკმაოდ მოგვიანებით მოვიდა. ეს სამი განკარგულება თანმიმდევრულად ვითარდებოდა და, თუმცა ისინი სამი განკარგულება იყო, მაინც ერთ წინასწარმეტყველურ სიმბოლოდ რჩებოდა.

პირველი ანგელოზი მოვიდა 1798 წელს, მეორე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის გაზაფხულზე, ხოლო მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. ეს სამი ანგელოზი წარმოადგენს ერთ წინასწარმეტყველურ სიმბოლოს, რომელიც აღნიშნავს გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის მარადიულ სახარებას.

„პირველი და მეორე უწყებები მიეცა 1843 და 1844 წლებში, და ახლა ჩვენ ვიმყოფებით მესამის გამოცხადების ქვეშ; მაგრამ სამივე უწყება კვლავაც უნდა იქნეს გამოცხადებული. დღესაც ისევე არსებითად აუცილებელია, როგორც ოდესმე ადრე, რომ ისინი კვლავ გამოცხადდეს მათთვის, ვინც ჭეშმარიტებას ეძებს. კალმითა და ხმით უნდა გავახმოვანოთ ეს ქადაგება, ვაჩვენოთ მათი თანმიმდევრობა და იმ წინასწარმეტყველებათა გამოყენება, რომელთაც მივყავართ მესამე ანგელოზის უწყებამდე. მესამე ვერ იარსებებს პირველისა და მეორის გარეშე. ეს უწყებანი უნდა მივაწოდოთ მსოფლიოს გამოცემებითა და ქადაგებებით, წინასწარმეტყველური ისტორიის ხაზზე ვაჩვენოთ ის, რაც იყო, და ის, რაც იქნება.“
Selected Messages, book 2, 104, 105.

იუდას უკანასკნელი სამი მეფე ერთ სიმბოლოს წარმოადგენდნენ, რადგან ისინი ყველანი ბაბილონის მეფის მიერ სხვადასხვა ხარისხით დამორჩილებას დაექვემდებარნენ. იუდას უკანასკნელი სამი მეფე, სამი დადგენილება და სამი ანგელოზი, თუმცა მკაფიოდ სამნი არიან, აგრეთვე ერთ წინასწარმეტყველურ სიმბოლოდაც არიან წარმოდგენილნი.

უკანასკნელი სამი მეფე ეკუთვნის სამოცდაათი წლის ტყვეობის წინასწარმეტყველების დასაწყისის წინასწარმეტყველურ გარემოს და, ამგვარად, ისინი ხდებიან იმ დასაწყისის ნაწილნი, რომელიც ასახავს სამოცდაათი წლის ტყვეობის დასასრულს. ტყვეობა დაიწყო სამი მეფის თანდათანობითი დამორჩილებით და დასრულდა სამეფოსა და მისი დედაქალაქის განადგურებით. წინასწარმეტყველების დასასრული აღნიშნავს ბაბილონის ერისა და დედაქალაქის განადგურებას, რაც სამი თანდათანობითი დადგენილების მოსვლას აღნიშნავს. ოციასამწლიანი წინასწარმეტყველების დასაწყისი აღინიშნება სამი თანდათანობითი დადგენილებით, და იგი ასახავს ორიათას სამას წლიანი წინასწარმეტყველების დასასრულს, რომელიც სამი თანდათანობითი უწყებისაგან შედგება.

სამი ანგელოზი და მათი შესაბამისი სამი უწყება წინასწარ იყო სახით წარმოდგენილი სამი მეფითა და მათი სამი თანმიმდევრული ბრძანებულებით. ის სამი მეფე, რომლებმაც გამოაცხადეს თავიანთი შესაბამისი სამი ბრძანებულება, წინასწარ იყვნენ სახით წარმოდგენილი სამი თანმიმდევრული მეფით, რომლებმაც თითოეულმა წარადგინა თავისი ამბავი ნაბუქოდონოსორის წინააღმდეგ ამბოხებისა. ამბოხების სამი უწყება სახით წარმოადგენდა სამ ბრძანებულებას, რომლებიც, თავის მხრივ, სახით წარმოადგენდა სამ უწყებას. ერთი იწყებს სამოცდაათი წლის წინასწარმეტყველებას,

რომელიც, თავის მხრივ, მთავრდება ორათას სამასი წლის წინასწარმეტყველების დასაწყისით, რომელიც სრულდება მესამე ანგელოზის გამოჩენით 1844 წელს. სამოცდაათი წელი, რომლის განმავლობაშიც ქვეყანას თავისი შაბათი უნდა ესარგებლა, ვერ იქნება განცალკევებული 1844 წლის 22 ოქტომბრისგან.

იეჰოიაკიმი წარმოადგენს კიროსის პირველ ბრძანებულებას და აგრეთვე გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის პირველი ანგელოზის უწყებას. ამის გარდა, იუდას უკანასკნელი სამი მეფის, სამი ბრძანებულებისა და სამი ანგელოზის უწყების სამი მოწმე იძლევა ზუსტ ცნობას იეჰოიაკიმის სიმბოლოს შესახებ, რადგან სამი ანგელოზის წინასწარმეტყველური ისტორია შთაგონებით მეტად გულდასმით არის აღნიშნული. სამივე უწყებას აქვს ისტორიული მოსვლა და ამის შემდგომ — ისტორიული ძალმოსილება.

პირველი ანგელოზი 1798 წელს მოვიდა და 1840 წლის 11 აგვისტოს ძალაუფლებით აღიჭურვა, დღის წელიწადად მიჩნევის პრინციპის დადასტურებით.

„1840 წელს წინასწარმეტყველების კიდევ ერთმა გამორჩეულმა აღსრულებამ ფართო ინტერესი აღძრა. ორი წლით ადრე იოსია ლიჩმა, ერთ-ერთმა წამყვანმა მსახურმა, რომელიც მეორედ მოსვლას ქადაგებდა, გამოაქვეყნა გამოცხადების 9-ე თავის განმარტება და იწინასწარმეტყველა ოსმალეთის იმპერიის დაცემა. მისი გამოთვლების თანახმად, ეს ძალა უნდა დამხობილიყო... 1840 წლის 11 აგვისტოს, როდესაც მოსალოდნელია, რომ კონსტანტინოპოლში ოსმალური ძალაუფლება შეიმუსროს. და მე მჯერა, რომ ასე აღმოჩნდება.“

„ზუსტად იმ დროს, რომელიც განსაზღვრული იყო, თურქეთმა, თავისი ელჩების მეშვეობით, მიიღო ევროპის მოკავშირე ძალთა მფარველობა და ამგვარად თავი მოაქცია ქრისტიანული ერების კონტროლის ქვეშ. ეს მოვლენა ზუსტად აღასრულებდა წინასწარმეტყველებას. როდესაც ეს ცნობილი გახდა, მრავალნი დარწმუნდნენ მილერისა და მისი თანამოაზრეების მიერ მიღებული წინასწარმეტყველური განმარტების პრინციპების სისწორეში, და ადვენტიტურ მოძრაობას საოცარი ბიძგი მიეცა. სწავლული და მაღალი მდგომარეობის მქონე კაცები შეუერთდნენ მილერს, როგორც მისი შეხედულებების ქადაგებაში, ისე მათ გამოქვეყნებაში, და 1840 წლიდან 1844 წლამდე საქმე სწრაფად გაფართოვდა.“ The Great Controversy, 334, 335.

პირველი ანგელოზი მოვიდა 1798 წელს განკითხვის გახსნის გამოცხადებით, მაგრამ ეს უწყება ეფუძნებოდა უილიამ მილერის მიერ გაკეთებული განსაზღვრების სისწორეს, რომ ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში ერთი დღე ერთ წელს წარმოადგენს. ეს პრინციპი დადასტურდა „1840 წლის 11 აგვისტოს“, და პირველი უწყება ძალით აღიჭურვა. ქრისტეს დაბრუნების წინასწარმეტყველების შეუსრულებლობის გამო 1843 ბიბლიურ წელს, რომელიც 1844 წლამდე გაგრძელდა, მოვიდა გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის მეორე ანგელოზი. 1844 წლის გაზაფხულზე ამ წინასწარმეტყველების შეუსრულებლობის გამო, პროტესტანტულმა ეკლესიებმა უარყვეს მილერის წესი — ერთი დღე ერთი წლისათვის — და ბაბილონის ასულები გახდნენ. ამის შემდეგ ეს უწყება ძალით აღიჭურვა 1844 წლის ზაფხულში, როდესაც მას

შუალამის ღაღადის უწყება შეერთო. შუალამის ღაღადის უწყების აღსრულებასთან ერთად, 1844 წლის 22 ოქტომბერს, მესამე ანგელოზი მოვიდა თავისი უწყებით.

1863 წელს ლაოდიკიური ადვენტიზმის ურჩობის გამო, ღვთის ხალხს დაეკისრა გაემეორებინა ძველი ისრაელის უდაბნოში ხეტიალის ისტორია. მესამე უწყების ძალმოსილება უნდა დალოდებოდა 2001 წლის 11 სექტემბრამდე. სამივე უწყება ისტორიაში შემოდის და შემდგომ ძალმოსილდება.

იოაკიმი და კიროსი წარმოადგენენ პირველი ანგელოზის გაძლიერებას და არა მის მოსვლას. თუმცა იოაკიმი იუდას უკანასკნელი სამი მეფიდან პირველი იყო და თუმცა იგი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის უწყებას, წინასწარმეტყველური მახასიათებლები, რომლებსაც იგი, აგრეთვე კიროსიც, ავლენენ, ცხადყოფს, რომ ორივე მათგანი პირველი ანგელოზის გაძლიერების სიმბოლოა და არა პირველი ანგელოზის მოსვლის სიმბოლო. პირველი უწყების მოსვლა იოაკიმის ისტორიის ფარგლებში იყო მენაშე, იუდას უკანასკნელი შვიდი მეფიდან პირველი.

იერუსალიმის სრული და საბოლოო განადგურების წინ შვიდი მეფე უძღოდა. ეს შვიდი მეფე წარმოადგენენ პროგრესულ ისტორიას, როგორც იმ ისტორიისა, რომელსაც ისინი განასახიერებდნენ 1798 წლიდან 1844 წლამდე. პირველი ანგელოზი მოვიდა 1798 წელს, ხოლო მესამე — 1844 წლის 22 ოქტომბერს. 1798-დან 1844 წლამდე ისტორია არის პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორია. მესამე ანგელოზის ისტორია 1844 წელს დაიწყო. როდესაც დას უაიტი გამოცხადების მეათე თავის შვიდი ქუხილის სიმბოლიზმს განმარტავს, იგი ამბობს, რომ შვიდი ქუხილი წარმოადგენს პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიას, მაგრამ არა მესამე ანგელოზისას.

„იოანესთვის ბოძებული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდი ქუხილით გამოიხატა, იყო იმ მოვლენათა აღწერა, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებათა დროს უნდა მომხდარიყო.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

გამოცხადების მეათე თავის შვიდი ქუხილის ისტორია ხაზს უსვამს პირველი ანგელოზის გაძლიერების ისტორიას 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრის დიდ იმედგაცრუებამდე; თუმცა, მიუხედავად ამისა, იგი მოიცავს პირველი და მეორე ანგელოზების მთელ ისტორიას. შვიდი ქუხილის ზოგადი გამოყენება ის არის, რომ იგი წარმოადგენს 1798 წლიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე პერიოდს. პირველი ანგელოზის მოსვლის ისტორია 1798 წლიდან დიდ იმედგაცრუებამდე არის პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორია და წინასწარმეტყველურად წარმოდგენილია როგორც შვიდი ქუხილი. შვიდი ქუხილი აგრეთვე წინასახედ იყო იუდას უკანასკნელი შვიდი მეფით. ამ მეფეთაგან უკანასკნელი სამი არა მხოლოდ თანმიმდევრულ მეფეებს განსაზღვრავდა, არამედ ერთად ისინი ერთ სიმბოლოს შეადგენენ, რომელიც შედგება პირველის, შუას და უკანასკნელისაგან.

სამი ანგელოზის ისტორიის ფარგლებში, პირველი უწყება ძალით აღიჭურვა 1840 წლის 11 აგვისტოს, და იეჰოიაკიმიცა და კიროსიც ამ მოვლენას განასახიერებდნენ.

ჩვენ გავაგრძელებთ ამ უმნიშვნელოვანესი ჭეშმარიტებების გამოვლენას მომდევნო სტატიაში.

„უმკაცრესი პატიოსნება ყოველი მოსწავლის მიერ სანუკვარად უნდა იქნეს დაცული. ყოველი გონება ღვთის გამოცხადებული სიტყვისკენ მოწიწებული ყურადღებით უნდა მიიქცეს. სინათლე და მადლი მიეცემათ მათ, ვინც ამგვარად ემორჩილება ღმერთს. ისინი იხილავენ საოცარ საგნებს მისი რჯულიდან. დიდი ჭეშმარიტებები, რომელნიც სულთმოფენობის დღიდან უყურადღებოდ და დაუნახავად იყო დატოვებული, ღვთის სიტყვიდან თავისი თანდაყოლილი სიწმინდით უნდა გაბრწყინდეს. მათ, ვისაც ჭეშმარიტად უყვარს ღმერთი, სულიწმიდა გაუმჟღავნებს ჭეშმარიტებებს, რომლებიც გონებიდან გამქრალია, და აგრეთვე გამოავლენს ჭეშმარიტებებს, რომლებიც სრულიად ახალია. ისინი, ვინც ძე ღვთის ხორცს ჭამენ და მის სისხლს სვამენ, დანიელისა და გამოცხადების წიგნებიდან გამოიტანენ სულიწმიდის მიერ შთაგონებულ ჭეშმარიტებას. ისინი მოქმედებაში მოიყვანენ ძალებს, რომელთა ჩახშობაც შეუძლებელი იქნება. ბავშვთა ბაგენი გაიხსნება, რათა იქადაგონ საიდუმლოებანი, რომლებიც ადამიანთა გონებისთვის დაფარული იყო. უფალმა ამ სოფლის უგუნურნი ამოირჩია, რათა ბრძენნი შეარცხვინოს, და ამ სოფლის უძლურნი — რათა ძლიერნი შეარცხვინოს.“

„ბიბლია არ უნდა იქნეს შემოტანილი ჩვენს სკოლებში, რათა ურწმუნოების გარემოცვაში იქნეს მოქცეული. ბიბლია უნდა იქცეს განათლების საფუძვლად და შინაარსად. ჭეშმარიტია, რომ ცოცხალი ღმერთის სიტყვის შესახებ ჩვენ ახლა ბევრად მეტი ვიცით, ვიდრე წარსულში ვიცოდით, მაგრამ ჯერ კიდევ ბევრად მეტია შესასწავლი. იგი უნდა იქნეს გამოყენებული, როგორც ცოცხალი ღმერთის სიტყვა, და დაფასებული, როგორც პირველი, უკანასკნელი და საუკეთესო ყოველივეში. მაშინ გამოჩნდება ჭეშმარიტი სულიერი ზრდა. მოსწავლეები განივითარებენ ჯანსაღ რელიგიურ ხასიათს, რადგან ისინი ჭამენ ღვთის ძის ხორცს და სვამენ მის სისხლს. მაგრამ თუ მას არ ადევნებენ თვალს და არ საზრდოობენ, სულის ჯანმრთელობა ქვეითდება. დარჩით ნათლის კალაპოტში. იკვლიეთ ბიბლია. ისინი, ვინც ერთგულად ემსახურებიან ღმერთს, კურთხეულნი იქნებიან. იგი, ვინც არც ერთ ერთგულ საქმეს არ ტოვებს საზღაურის გარეშე, განსაკუთრებული თავისი სიყვარულისა და მოწონების ნიშნებით დააგვირგვინებს ყოველს ერთგულებისა და უმწიკვლობის საქმეს.“ Review and Herald, August 17, 1897.